यतः । बलिना सह योद्धव्यमिति नास्ति निदर्शनं ।
तद्युद्धं हस्तिना सार्द्धं नराणां पादमुद्धरेत् ॥ ४६ ॥
अन्यच्च । स मूर्खः कालमप्राप्य योऽपकर्तरि वर्तते ।
कलिर्बलवता सार्द्धं कीटपद्मोद्गमो यथा ॥ ४७ ॥
5 किं च । कौर्मं संकोचमास्थाय प्रहारमपि मर्षयेत् ।
प्राप्तकाले तु नीतिज्ञ उत्तिष्ठेत् क्रूरसर्पवत् ॥ ४८ ॥
शृणु देव । महत्यल्पेऽप्युपायज्ञः सममेव भवेत् क्षमः ।
समुन्मूलयितुं वृक्षान् तृणानीव नदीरयः ॥ ४९ ॥
अतस्तद्दूतोऽयं शुकः समाश्वास्य तावद्धियतां यावद्दुर्गं सज्जीक्रियते ।
10 यतः । एकः शतं योधयति प्राकारस्थो धनुर्धरः ।
शतं शतसहस्राणि तस्माद्दुर्गं विशिष्यते ॥ ५० ॥
किं च । सदुर्गो विषयो यस्य नारिः परिभवास्पदं ।
अदुर्गविषयो राजा पोतच्युतमनुष्यवत् ॥ ५१ ॥
दुर्गं कुर्यान्महाखातमुच्चप्राकारगोपुरं ।
15 सयन्त्रालुञ्जलं शैलसरिन्मरुवनाश्रयं ॥ ५२ ॥
विस्तीर्णातातिविषम्यं यावसानीन्धनं गुहा ।
प्रवेशश्चापसारश्च सन्निता दुर्गसंपदः ॥ ५३ ॥
राजाह । दुर्गानुसंधाने को नियुज्यतां । चक्रवाको ब्रूते ।
यो यत्र कुशलः कार्ये तं तत्र विनियोजयेत् ।
20 कर्मस्वदृष्टकर्मा यः शास्त्रज्ञोऽपि स मुह्यति ॥ ५४ ॥
तदाह्वयतां सारसः । तथानुष्ठिते सति आगतं सारसं समाश्वास्य राजोवाच । सारस त्वं सत्वरं दुर्गमनुसंधेहि । सारसः प्रणम्योवाच । देव दुर्गं